

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Vuodoton Suomi

Aika noloa on olla pienen maan kansalainen. Se on tullut ilmi jälleen kerran – tai viimeistään nyt – kun koko maailma kohisee Wikileaks-vuodoista, mutta Suomesta sinne ei ole päässyt juuri mitään. Toistaiseksi Wikileaksin joulukalenterista on paljastunut kuulemma jotain sellaista, että Osllossa on joskus keskusteltu siitä, olisivatko Ruotsi ja Suomi hyviä Nato-jäseniä vai ei. Ehkä eivät olisi tai kukapa sen tietää. Aika pöyristyttävä paljastus sinänsä ja nostaa tukkaa pystyyn täällä meillä päin, mutta auttamattomasti tämäkin skandaali hukkui jännittävämpien juttujen joukkoon. Nuo jännittävät jutut koskevat tietysti isoja maita, kuten Yhdysvaltoja ja Saudi-Arabiaa, jotka kuuluvat lähetelleen toisilleen viestejä muista maista, kuten Afganistanista ja Irakista. Sellaista se on meno suuressa maailmassa.

Ruotsikin on pärjännyt taas kerran meitä paremmin, sillä itse Leaksin Wiki eli toimittaja Julian Assange on käynyt siellä ja saanut peräänsä vangitsemismääräyksen. Ikivanhan ruotsalaisen poliisiperinteen mukaisesti vangitsemismääräyksen kanssa on sen verran söhlätty, ettei asia ole mihinkään edistynyt, mutta onpahan ainakin Ruotsi saanut taas mainetta. Assangea syytetään mm. raiskauksesta, ja mikäpä olisikaan mediaseksikkäämpi aihe.

Myös varsinaisissa vuodoissa Ruotsia käsitellään enemmän kuin Suomea. Niissä esimerkiksi paljastetaan, ettei Ruotsi oikeasti ole mikään puolueeton maa, vaan se suorastaan rakastaa Amerikkaa. Suomesta tuollaisia uutisia – joskin erisuuntaisia – olisi hyvällä tahdolla voitu julkaista jo ainakin 1950-luvulta alkaen, mutta eipä vain Wikileaksissa tiettävästi ole vihjaistukaan siihen suuntaan, että Suomi olisi joskus ollut suomettunut. Ei siellä kerrota edes sitä valtakunnansalaisuutta, että suomalaisista suuri osa vastustaa Natoon liittymistä, ja viime aikoina vastustus on vain lisääntynyt.

Suomella näyttää olevan yksinkertaisesti liian vähän salaisuuksia, jotka kiinnostaisivat ketään. Asia ei ollenkaan parane sillä, että oikein julkisesti mietitään vuosikausia Suomi-kuvaa ja järjestetään siitä vielä tiedotustilaisuuksia. Kaikella maailmalle hölötetään, että muutaman vuoden kuluttua kaikki Suomen järvet muuttuvat viinaksi tai muuten vain juomakelpoiseksi. Ja että ulkoministerimme Alexander Stubbin on aina tehnyt mieli halata Jormaa. Jos nuo sinänsä kuohuttavat uutiset olisi lähetetty vaikkapa tekstiviestinä ulkoministeriöstä suojelupoliisille tai peräti ulkomaille ehdottoman salaisina sähköposteina, ne olisivat kohta päässeet Wikileaksin jakeluun ja aiheuttaneet kansainvälisen kohun. Tänne olisi lappanut lehtimiehiä katsomaan, mistä oikein on kysymys, ja Finlandia olisi revitelty etusivuilla Argentiinasta Uuteen Seelantiin asti. Mutta kun kaikki kerrottiin tiedotustilaisuudessa ja jormanhalaus jopa näytettiin televisiossa, uutinen lässähti siihen ja aiheutti pelkästään pientä vinoilua Ruotsissa.

Artikkelin lähde Kaleva